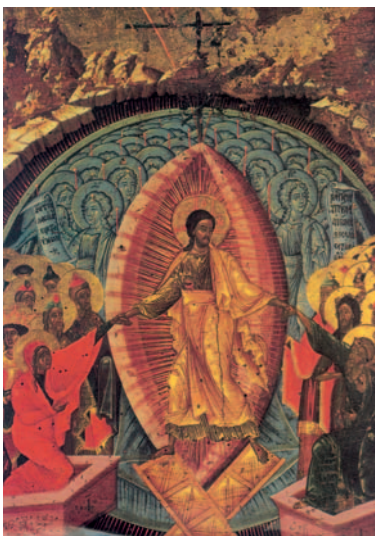

AJUDANT A VIURE

La Resurrecció o el ressuscitat?

Segons el llibre dels Fets dels Apòstols —que recomano llegir i meditar— la bona notícia de la resurrecció va provocar reaccions agressives perquè la comunitat cristiana no es va limitar a explicar uns esdeveniments sobre Jesús de Natzaret, sinó que es dedicaren a anunciar amb força: «aquell que vosaltres vareu crucificar és VIU!». I això és com posar-li al proïsme el dit a l'ull, perquè equival a dir-los que Déu ha donat la raó a una persona que ells havien desqualificat, que Déu reivindica el seu nom i el valor de la seva vida i de la seva paraula. Que Déu està de la seva part i no de la part dels qui el van excomunicar.

Crist ressuscitat dona la mà a Adam i a Eva. Icona oriental

Des d'aquell «primer dia de la setmana»..., i jugant-se la vida, els deixebles proclamen el valor fonamental de la paraula de Jesús i del seu projecte, de la seva manera d'entendre les coses. I prediquen el nucli de la fe cristiana demanant creure en Jesús, confiar en ell i incorporar-se a la seva Església: anuncien el seu itinerari des de Galilea fins a Jerusalem, les seves paraules i miracles, que entenen com a signes de la misericòrdia de Déu, la seva mort en creu i la seva resurrecció d'entre els morts. I donen testimoni d'una nova humanitat nascuda del costat obert del Natzarè, convençuts que hi ha una manera nova de viure i comprometre's en la tasca de transformar aquest món conflictiu, i que és possible construir i consolidar un model de relacions basades en l'amor i el perdó, en la veritat i la justícia, en la pau i la llibertat.

Proclamar que Jesús no ha quedat presoner de la mort, és viure i fer experimentar aquesta forma alternativa de vida i de món que Jesús va encetar. No basta dir que la vida ha vençut la mort, perquè això és reduir el contingut de la resurrecció i és quedar-se curts, com una música que no fa ballar. El que cal és fer «un camí de fe» que ens faci experimentar la resurrecció de Jesús com un fet salvador, alliberador per a les nostres vides, que du a creure en el Déu de Jesús, assumint les actituds del Mestre, les seves opcions i la seva proposta.

Hauríem de repetir com l'àngel a les dones en el sant sepulcre: «Busqueu Jesús? No està aquí, ha ressuscitat» (Marc 16,6). La nostra participació en aquesta vida nova de ressuscitats comença amb el Baptisme, que ens fa Fills de Déu i membres del seu poble que és L'Església. Però per sentir i veure aquestes realitats cal obrir les oïdes i els ulls de la fe, cal un cor creient.

Aquesta és la nostra fe, aquesta és la fe de l'Església, que ens gloriem en professar en Crist Jesús, Senyor nostre.

MOLT BONA PASQUA. ELL ÉS VIU!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

El Pelegrinatge a ARS

Del 15 al 18 de març, tal com estava anunciat, vam realitzar el pelegrinatge al poble d'ARS, prop de Lyon. El poble, petit, es coneix més pel nom de «Village du Curé d'Ars», perquè realment és el «Rector d'Ars», sant Joan Maria Baptista Vianney, qui l'ha fet conèixer arreu del món.

El motiu del pelegrinatge era la commemoració dels 150 anys de la mort d'aquest humil mossèn, que ha estat proclamat patró mundial de tots els rectors de parròquia.

Dos autocars amb 78 passatgers. D'aquests, el bisbe Joan Piris, 27 preveres i 4 diaques. Ens acompanyaven també 46 laics i laiques per compartir amb els seus sacerdots aquest 150 aniversari.

Dies entranyables de pau, de pregària, de reflexió. Els sants sempre ens són un estímul pel nostre creixement.

A **Ars** ens impressionaren l'església parroquial que està com era en el temps de Joan Maria Vianney: la trona, el confessorari..., tot senzill. Darrera, s'ha ampliat el petit temple, construint-se una basílica que guarda en una urna les despulles del sant.

Molts sacerdots del món s'hi apleguen aquest any a Ars. A l'hotel on ens allotjàvem hi eren també uns 20 sacerdots nord-americans amb un arquebisbe i diversos bisbes.

Estava previst, ja que són relativament a prop, visitar altres llocs. Im-

pressionant la visita a **Taizé**, on vam participar a la pregària dels monjos, amb un centenar de joves d'arreu. No ens serà gens fàcil oblidar l'acolliment que allí vam rebre. Ens vam sentir de casa.

Tot seguit vam visitar l'Abadia de **Cluny**: gairebé una petita resta del que va ser l'esplendorosa Abadia de l'edat mitjana.

En canvi, la visita a Paray-le-Monial, on va viure santa Margarida Maria d'Alacoque, i on va rebre les revelacions del Sagrat Cor de Jesús i les seves promeses, no fou simplement història del passat, sinó una vivència del que és encara molt actual. El misteri de l'amor infinit del Cor de Jesús no passa mai.

A pocs quilòmetres estava la gran ciutat de Lyon. Vam visitar la catedral on, en una mateixa celebració havien estat ordenats de diaques Joan Maria Vianney, sant Marcelino Champagnat, fundador dels maristes i el Venerable Juan Claudio Colín, fundador dels Marianistes. També hi van visitar el santuari de Nôtre Dame de Fourvière. Monument impressionant que domina i protegeix la ciutat de Lyon.

A part de les visites, cal remarcar d'aquest pelegrinatge l'harmonia entre tots els pelegrins i l'acolliment que vam trobar als distints llocs i esglésies que vam visitar i on van celebrar l'Eucaristia.

J.R.E.

«Ressuscita el tercer dia d'entre els morts»

Al·leluia

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enlaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis

muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Crist ressuscitat dona la mà a Adam i Eva. És la solidaritat del Crist victoriós de la mort amb tota la humanitat. Església de Sant Salvador, Chora, Istanbul

COMENTARI

Crist ha ressuscitat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 2,14.22-23 / Sl 15 / Mt 28,8-15
- **dimarts**: Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20, 11-18
- **dimecres**: Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35
- **dijous**: Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48
- **divendres**: Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21, 2-14
- **dissabte**: Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15
- **diumenge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a. 12-13.17-19 / Jn 20,19-31.

Celebrem avui la festa més important de l'any litúrgic, la Pasqua. Celebrem que Jesús ha ressuscitat, que ha vençut la mort i ara viu eternament. Celebrem que nosaltres hem ressuscitat amb Ell i que som testimonis de la seva resurrecció. Aquest missatge joiós és el que transmeten les lectures litúrgiques hodiernes. El fragment dels Fets mostra els apòstols, i en concret Pere, com a testimonis del Crist ressuscitat. En la carta als Colossencs, Pau ens recorda que pel Baptisme vàrem ser incorporats al Crist. En l'evangeli, Joan ens invita a reviuere l'experiència del sepulcre buit.

El sepulcre buit va ser el primer signe de Resurrecció. Maria Magda-

lena, que havia seguit Jesús des de Galilea, es quedà sorpresa quan veié que la pedra que tapava l'entrada del sepulcre havia estat enretirada. S'havien endut el Senyor i no sabia on. Quina angoixa! Calia buscar-lo com fos. Simó Pere i Joan corren cap al sepulcre, entren i el troben buit. Al final, el deixeble estimat, recordant-se del que Jesús havia predit segons les Escripures, «ho veié i cregué».

Joan i també els altres evangelistes subratllen que això va succeir de bon matí, quan ja havia sortit el sol, «el primer dia de la setmana». Molt aviat l'Església va consagrar aquest dia com el dia del Senyor o diumenge (*domenica dies*).

Un dia gloriós que contempla com el cel i la terra s'abracen, com la història i l'eternitat es fonen, com la vida ha vençut la mort per sempre més.

Tant de bo recuperéssim el veritable sentit cristià del diumenge. Dia de festa, de goig, de lloança, de família, de germanor, de celebració, de contemplació. Un dia a la setmana en què no som esclaus de la feina, la pressa, els deures, l'horari, els compromisos. Un dia per cultivar l'esperit i retrobar-nos amb nosaltres mateixos, amb la joia de saber que el Crist ha ressuscitat i nosaltres amb Ell.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

El baptisme és el sagrament de la fe

Dèiem el passat diumenge que la comunió eclesial a la qual pertanyem suposa viure el misteri del Déu invisible en la mediació del que és visible i humà, realitzat en l'espai i en el temps històric. Dèiem que aquest és el principi de la sacramentalitat catòlica.

La festa de Pasqua ens ofereix l'encontre amb Jesucrist viu, però aquest encontre es realitza en la nostra vida ordinària, com en l'exemple de les amigues que visitaven els malalts, i també es realitza en la vida dels sagraments, començant pel Baptisme.

Així, en la Pasqua és oportú reflexionar sobre el Baptisme com a sagrament de la fe, no solament en el sentit que l'adult que rep el Baptisme ha de creure, sinó en el sentit que el Baptisme celebra visiblement l'itinerari de la fe que està vivint el batejat.

En efecte, la triple i successiva professió de fe en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant que acompanya la triple immersió del batejat en l'aigua significa la participació en la

mort i en la sepultura de Jesús i —a la vegada— la immersió en la vida nova, divina, amagada en Crist amb Déu.

Més encara, l'acte de fe, que fa el batejat amb tota la comunitat visible, i la gràcia invisible de la justificació, que juntament amb el perdó dels pecats rep el batejat, són les dues realitats que completen el Baptisme, com a sagrament de la fe i que mostren com allò que apareix visiblement en el Baptisme és la gràcia de la justificació per la fe.

El Baptisme, en efecte, celebra la fe, objectiva: celebra la Mort i la Resurrecció de Jesucrist. Però la fe subjectiva en el Crucificat i Ressuscitat expressada en el *Credo* que diu el batejat amb la comunitat, està indicant quina és la manera de rebre la gràcia de la justificació. Aquesta manera no és altra sinó la fe. El Baptisme està resseguint, per tant, el mateix itinerari de la Mort a la Vida amb el Pare, fet per Jesús i que nosaltres batejats vam fer amb Crist mateix en el Baptisme.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

¡Estad, sed alegres!

Santa Teresa de Jesús, Doctora de la Iglesia, enseñaba dónde se encontraba la verdadera alegría:

—«La alegría la podemos poseer tanto en el fondo de un oscuro calabozo como en un palacio real... La alegría reside en lo más profundo del alma.»

—«Por lo que yo soy más feliz ahora, en el Carmelo, aun en medio de las pruebas internas y externas, que en el mundo, en donde nada me faltaba.»

Vivió santa Teresa con una gran alegría, que daba a entender el gozo interior que traía su alma. Pedía a cuantas vivían en Comunidad:

—«Hermanas llévenlo todo con una alegría y contento, que cada una se halla indigna de haber merecido venir a tal lugar.»

—«Estad, sed alegres, mirad a Jesús Resucitado; que sólo imaginar cómo salió del sepulcro os alegrará.»

—«Anden alegres sirviendo en aquello que les mandan. Hemos de alegrarnos de que tengamos tal Señor. Procuren estar y ser alegres. No dejen de andar alegres. Procuren que se alegren las Hermanas.»

Santa Teresa de Jesús nos enseña a las personas de hoy que: la alegría es una consecuencia, un fruto, que está en la práctica de las virtudes:

—«Era tanto el consuelo interior que traíamos y la alegría, que muchas veces se me acuerda, lo que el Señor tiene encerrado en las virtudes.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

4. ✚ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. Dilluns. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; beata Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. Dimarts. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. Dimecres. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fund. Gns. Escoltes Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. Dijous. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. Divendres. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dissabte. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

PADRES E HIJOS

No comprar el afecto filial

Comprar, con regalos, el afecto del hijo de un

hogar separado no ayuda a fomentar una buena relación paterno-filial. El niño puede llegar a asociar amor con regalos materiales, y resumir la relación a la fórmula: «Sólo me quieres y te quiero si me das cosas». Así se volverá cada vez más exigente, chantajista y manipulador con las personas que le rodean (incluidos los maestros), y en especial con el progenitor que se muestra tan espléndido. Y la mutación completa a *niño tirano* puede estar muy próxima. «Yo no puedo competir con mi ex marido. No puedo darle todos los caprichos que pide mi hijo o que a mí me gustaría darle... Mi posición económica no me lo permite, pero la de mi ex marido, sí. El resultado es que yo termino siendo la mala de la película y él, mi ex, queda como el buen padre que le concede todo» (Queja de progenitor custodio con estrecheces económicas).

La actuación manipuladora de los progenitores —que siempre se da, de alguna manera— llega a extremos insospechados cuando el matrimonio se separa. Aquí parece que valen todas las tretas y picardías para barrer hacia casa.

Aprovecho para advertir aquí de algo que puede parecer de Perogrullo, pero que no se cumple en la práctica: los arreglos de tipo económico deben resolverse exclusivamente entre los padres. Si los progenitores no logran ponerse de acuerdo, lo más conveniente es que recurran a expertos profesionales, pero nunca, nunca, deben manipular al niño para estos mercantiles menesteres. Hemos de preservar la integridad física y mental del menor. No hay que utilizar, entre los ex, ni al niño cartero ni al niño espía.

Dr. Paulino Castells

(*Los padres no se divorcian de sus hijos*, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

LLUÇ TORCAL

La ciència i la fe

«**D**irectament, la ciència no obre camins ni cap a la fe ni cap a la incredulitat; però, de manera indirecta, la ciència contemporània està deixant oberts molts interrogants que inviten l'home a pensar i, quan l'home pensa i es planteja qüestions últimes, sempre s'obren camins per creure». És la resposta de Fr. Lluç Torcal, prior del Monestir de Poblet, llicenciat en Física, en Filosofia i batxiller en Teologia, a la pregunta de si la ciència pot obrir camins per creure.

Com donar raó de la nostra fe?

La forma més convincent de donar raó de la nostra fe és la pròpia convicció que Déu s'ha fet present en la pròpia vida, que Déu ens ha cridat i ens ha atret al seguiment del seu Fill Jesucrist, i demana la nostra resposta en forma de donació i de servei als germans.

La ciència obre portes a què la fe sigui més creïble?

La credibilitat de la fe prové de molts factors, el més important dels quals és el testimoni amb què nosaltres garantim que Déu és present entre nosaltres. En relació a les ciències, la credibilitat prové del fet de mostrar que entre el que creiem i el que les ciències ensenyen no hi ha contradicció, cosa que implica deixar molt clar quins són els àmbits respectius i, un cop fet això, comprendre bé els propis continguts. Fet això, les ciències actuals, amb les preguntes que deixen obertes, ajuden a la credibilitat de la fe.

Com fer de la Pasqua el centre de la nostra vida cristiana?

Sant Benet ens invita a viure la Quaresma com una espera joiosa de la Pasqua, perquè sap que la Pasqua ha de ser el centre de la nostra vida. Això serà possible si fem del tot nostra la victòria de Crist sobre el pecat i sobre la mort, i meditem què significa per a nosaltres que Crist hagi ressuscitat. Només després de comprendre el que la resurrecció implica per a la nostra vida, aquesta podrà ser un autèntic seguiment de Crist: una absoluta donació de nosaltres mateixos al servei dels germans.

Òscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

EN PRIMERA PERSONA

David Sentis és psicopedagog. Amb la seva esposa Gemma tenen dos fills.

Què evoca Pasqua per a tu?

Bàsicament dues coses. Primer és un «llevar-se»; en el sentit d'encetar un nou dia, una nova oportunitat. Aquest «llevar-se» és actiu, ens demana saltar del llit per voler viure aquest nou dia. I la segona va enllaçada amb la primera. Vull viure aquest nou dia perquè la Pasqua és una cosa d'amor, que se'ns ofereix gratuïtament. Com tots els dies de cada dia.

Quin sentit dóna Pasqua a la teua vida?

La Pasqua em dóna la possibilitat d'espolsar les cendres del foc, per

anar a trobar el caliu sempre encès.

Creus que Pasqua té un sentit religiós en el teu àmbit de vida i treball?

Amb companys i amics, durant l'època de Nadal, sovint ens saludem dient-nos: *Bon Nadal*. Tot va bé. Ara, en temps de Pasqua els dic: *Bona Pasqua*. Em miren amb cara de no haver sentit prou bé. Sabem que cada cop és més difícil viure religiosament en els diferents àmbits de la vida. Faig el que puc.

Com penses viure Pasqua?

Amb la família i alguns amics propers. Desfruint del sol de primavera. Perquè, el diumenge de Pasqua sempre fa un sol radiant (espero que aquest any no falli).

del nacimiento de Francisco Palau, podría dar paso a un congreso más amplio. Para Cecilia Andrés, «su mensaje es muy actual; era un hombre muy comprometido con su tiempo, muy apasionado de la Iglesia, con una rica proyección social y una gran personalidad y que dio respuestas a una situación de verdadera necesidad en el siglo XIX». Era, continuó, una persona que «utilizó todas las armas a su alcance para luchar contra la injusticia» y, sobre todo, contra el sufrimiento de la gente.

► Cada diumenge, de 2/4 de 6 a les 6 de la tarda, el bisbat de Lleida té 1/2 hora de programa a *Ràdio Estel* i *Ràdio Principat* (FM 91.5). Podeu sintonitzar i escoltar-nos. També, per a aquells que no puguin seguir el programa en directe del diumenge, poden escoltar-lo a la nostra web: www.bisbatlleida.org. Aquesta emissió radiofònica s'enregistra en els estudis de ràdio COPE Lleida, cosa que agraïm al seu director i als seus tècnics.

Per celebrar el 15è aniversari del darrer Concili Provincial Tarraconense (1995), una taula rodona el 26 d'abril, a 2/4 de vuit de la tarda a la sala d'actes de la Universitat.

LLEIDA I ELS CONCILIS TARRACONENSES

«Els concilis ilderdenses de la província eclesiàstica tarraconense a l'edat mitjana (546-1460): Dra. Roser Sabanés, Dr. Joan López i Dr. Josep M. Sans.

«Commemoració del 15è aniversari del darrer concili provincial tarraconense»: Dr. Joan Viñas.

«L'aplicació del CPT a la diòcesi de Lleida»: Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida.

Coordinació: Dr. Ramon Prat, director de l'IREL.

Se crea la Càtedra Francisco Palau

«Reflexionar sobre la presència de la Iglesia en el mundo, iluminando el camino con la experiencia mística del beato Francisco Palau», originario del pueblo leridano de Aitona; para «encontrar respuestas» que llevar a la sociedad de hoy es uno de los objetivos de la Cátedra Francisco Palau, que se inauguró el pasado 26 de marzo por la tarde en la Universidad de la Mística de Ávila. Al acto asistieron alrededor de 70 asistentes llegados desde distintas partes del país y procedentes de diferentes congregaciones, en especial la de Carmelitas Misioneras y Carmelitas Misioneras Teresianas, que fueron fundadas por el beato, pero también del Carmelo Misionero Seglar y otros padres carmelitas.

La Superiora General de la Congregación de las Carmelitas Misioneras, Cecilia Andrés Fernández, fue la encargada de abrir la Cátedra, que nace con voluntad de continuidad y que el año que viene, en el bicentenario

Agenda

Dilluns 5 d'abril.—A les 19.30 h, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, estudi de la Bíblia, dirigit per Mn. Jaume Pedrós.

Dijous 8 d'abril.—A les 20 h, a Santa Teresa Jornet, trobada bíblica: El cel?, l'infern?, salvar-se? Què ens diu la Bíblia?, dirigit per Mn. Josep A. Baró.

Divendres 9 (18.30-21.30 h) i dissabte 10 d'abril (9.30-12.30 h).—Seminari sobre «Edith Stein, testimoni de la transcendència», a càrrec d'Agustí Borrell, carmelita, a l'edifici del rectorat, UDL. Organitza l'IREL.

Dissabte 10 d'abril.—A les 17 h a Sant Martí, curs de l'Apocalipsi. Dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Dissabte 10 d'abril.—A les 22.30 h, a la parròquia de Sant Llorenç, Adoració nocturna.

Dissabte 10 d'abril.—Hospitalitat de Lourdes, Sortida de Pasqua.

Dijous 15 d'abril.—A les 19.30 h i a la sala d'actes de l'Institut d'Estudis Ilerdenses, conferència organitzada per l'IREL: «Un amor tan sols immanent?», a càrrec de Manuel Claret, teòleg i professor de teologia.

Dissabte 17 d'abril.—De 10 a les 13 h, VI Trobada diocesana de formació de catequistes.

Diumenge 18 d'abril.—A les 12 h, a l'església de la parròquia de la Mercè, dramatització total de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor, amb Eucaristia.

Dissabte 22 de maig.—Aplec de l'Esperit per a joves, a Terrassa. Posar-se amb contacte amb la delegació diocesana de joves.

EL SETRILL

Pasqua

És Pasqua. Tot ens porta a pensar en la vida, la joia de viure. Els cristians, un cop més, llegirem i escoltarem aquells relats evangèlics que ens parlen de la Resurrecció de Jesús. Ens diran que el sepulcre, on havien dipositat el cos mort de Jesús, era buit. Sols hi ha el llençol d'amortallar per indicar-nos, efectivament, que per allí hi havia passat la mort. Jesús no hi és, perquè és viu.

A Jesús no se'l pot trobar en els llocs de mort. El Déu que Jesús ens revela és el Déu de la Vi-

da. Tampoc es troba en allò que tingui quelcom a veure amb la mort o amb la por a la mort. Ara sabem que hi ha hagut un pas definitiu: dir Jesús, dir Déu, és dir vida, relació amb tot allò que porta vida i felicitat als humans. És a dir, els anhels i desigs profunds dels humans, als quals les inevitables limitacions de la condició humana no poden respondre, troben en Déu satisfacció. Per això, Déu no entra mai en conflicte amb allò que és veritablement humà, amb la felicitat, la dignitat, la llibertat i el gaudiment de la vida.

Pasqua és Resurrecció, és Vida. Per a Jesús en plenitud, per als humans és realitat i promesa. Realitat, perquè la vida humana té valor absolut als ulls de Déu; promesa, perquè encara no és total. Ara, doncs, en la vida cristiana, cal fer com feia Jesús, cal seguir-lo en el seu camí que duu inequívocament a la resurrecció.

Josep Alexandre Baró Ania
Delegat de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida